

[Holstein.]

land, og i fuldeste Flor i den sidste Maanedes Tid, er kommet til Orde og har fundet Udtryk i den højtærede Regerings Presse, desværre ogsaa støttet i ikke ringe Omfang af Oppositionspresen, særlig her i Hovedstaden. Tror man virkelig, at man gavner danske Statsinteresser handelsøkonomisk, kulturelt eller politisk ved en Kampagne som den, der føres af den højtærede Regering mod det nye Tyskland? Tror man, at dette bidrager til at skabe bedre Grundlag og Betingelser for Forstaaelse og Bedring af det handelsøkonomiske Forhold mellem Danmark og den store Nabo-stat, der hidtil har været det danske Landbrugs næststørste Marked, og som det burde være en handelspolitisk selvfølgelig Opgave at søge forbedret, at søge genoprettet i størst muligt Omfang.

Men ved Siden af at spørge den højtærede Regering, hvad den egentlig tænker sig med den Kampagne, som føres mod det nye Tyskland — den samme Regering og de samme Partier, som under Krigen og før Krigen betragtede det som en Selvfølge, at den danske Presse burde bidrage sit til at tilvejebringe et godt Forhold til Naboen mod Syd —, vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Regering: Hvad har den gjort og hvad agter den eventuelt at gøre for at skabe Afsætning for det danske Smør ogsaa paa andre Markeder, paa sekundære Markeder eller paa Markeder, hvor det danske Smør overhovedet endnu ikke har vundet Indpas, men hvor det, efter hvad jeg fra mangan sagkyndig Side har erfaret, utvivlsomt vil være muligt at skaffe det Indpas, hvis Kræfterne virkelig sættes ind derpaa? Jeg sigter her i første Række til Markeder som det mellemamerikanske, Mexiko, Nordafrika, Marokko, Tunis og til Dels ogsaa det nærmere Orient. Det er blevet mig meddelt fra meget kompetent fransk Side, at der utvivlsomt ligger et betydeligt Marked for dansk Smør i Tunis og i Marokko. Tunis er jo saa lille et Omraade, befolkningsmæssigt set, medens Marokko er stort, saa det er selvfølgelig der, Hovedinteressen ligger. Forholdet er det, at der er et Land, som har en voksende Eksport af Smør til Marokko og Tunis, til Nordafrika, og det er Argentina. Det er jo ganske forbløffende, at Argentina kan

sælge Smør i Nordafrika, men Danmark, som ligger nærmere og har bedre Smør, kan det ikke, eller har hidtil ikke gjort det. Det er blevet mig sagt, at den indfødte Befolkning i disse franske Kolonier, naar den først har faaet Smag for Smør i Husholdningen, har prøvet Smør i sin Husholdning, langt foretrækker Smørret for Olivenolie. Jeg synes, det burde være en selvfølgelig Opgave for den danske Regering i hvert Fald at prøve paa at vinde Markeder i disse hidtil eksportpolitisk uopdyrkede Omraader. Og hvad der gælder her, gælder utvivlsomt ogsaa Mellemamerika. Jeg har i hvert Fald hørt kyndige Smørekseportører, Smørgrossererere, sige, at her laa et stort Marked og ventede paa Danmark, og det er ikke ret længe siden, at den nye mexikanske Generalkonsul i et Interview til et Hovedstadsblad udtalte, at han saa det som en af sine Opgaver at bidrage sit til at forøge den danske Smørekseport til Mexiko, for man ønskede i Mexiko meget større Import af dansk Smør, end man havde.

Der er den Ulempe ved at søge disse Markeder opdyrket, at det kræver Kølerum i danske Dampskibe, moderne Køleforanstaltninger i vor Handelsflaade, men var det saa ikke en Regeringsopgave, naar Forholdene er saa vanskelige for Landbrugets Hovedproduktion, en Gang for alle at yde Bidrag eller Tilskud til, at de Dampskibsselskaber, som maatte være villige dertil, fik indrettet tidssvarende Kølerum til at kunne sejle med Smør? Det forenede Dampskibsselskab har regelmæssig Ruteforbindelse paa Nordafrika, men det har ikke Kølerum i Dampskibene, og efter hvad der er blevet sagt mig fra kompetent Handelsside, vil Selskabet ikke selv foretage de hertil nødvendige Foranstaltninger. Saa meget mere maatte det være Regeringens Opgave at opmuntre til, at det skete. Men alt dette, alle de Opgaver, der ligger her, synes at have ligget fuldkommen brak i den højtærede Regerings handelspolitiske Overvejelser.

Det er baade af principielle og praktiske Grunde forstaaeligt, at Spørgsmaalet om den højtærede Regerings Valutapolitik, om dens Administration af Valutaloven og om selve denne Lovs fortsatte Bestaaen er blevet rejst i Forbindelse med dette, kort udtrykt: Gældssaneringsforslag fra Rege-